



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ivo Pospíšila, soudce JUDr. Josefa Baxy a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, zastoupena Mgr. Janem Bučkem, advokátem se sídlem Vítězslava Nezvala 604, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí**, se sídlem Náměstí 3, Frýdlant nad Ostravicí, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 11. 2022, č. j. 22 A 57/2020-31,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 11. 2022, č. j. 22 A 57/2020-31, **se zrušuje a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Průběh řízení

[1] Dne 15. 1. 2021 podal I. R. žádost o vydání společného územního a stavebního povolení „Příjezdová komunikace k. ú. N. V. u F. n. O.“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XCH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN, XO a XP v uvedeném katastrálním území. Dne 28. 6. 2021 žalovaný oznámil zahájení společného územního a stavebního řízení. Z oznámení vyplývá, že vydáním společného povolení může být mj. přímo dotčeno vlastnické právo žalobkyně k sousedním pozemkům parc. č. XQ a XR.

[2] Žalobkyně podala dne 17. 2. 2022 návrh na provedení opatření proti nečinnosti, kterému Krajský úřad Moravskoslezského kraje nevyhověl. Dne 30. 8. 2022 žalobkyně podala u Krajského soudu v Ostravě žalobu na ochranu proti nečinnosti, neboť žalovaný v době podání žaloby dosud nevydal ve společném územním a stavebním řízení rozhodnutí. Krajský soud žalobu zamítl, neboť bylo správní řízení v době jeho rozhodování přerušeno podle § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, usnesením ze dne 30. 9. 2022 do doby odstranění nedostatků podané žádosti, nejpozději

do dne 30. 11. 2022. Lhůta pro vydání rozhodnutí přitom neběží od doby, kdy nastal důvod pro přerušení řízení, a následně po dobu tohoto přerušení (viz § 65 odst. 1 věta poslední správního řádu). Krajský soud z tohoto důvodu shledal, že žalovaný není nečinný.

II. Kasační stížnost

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Závěry krajského soudu jsou podle stěžovatelky v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2013, č. j. 5 Ans 4/2012 - 20, ze kterého vyplývá, že přerušení řízení nemá za následek obnovení lhůty pro rozhodnutí správního orgánu, pokud je správní řízení přerušeno až poté, kdy lhůta pro vydání rozhodnutí správního orgánu již uplynula. Žalovaný však doposud rozhodnutí nevydal.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil. V přípisu, ke kterému připojil kopii správního spisu, nicméně uvedl, že dne 6. 1. 2023 bylo oznámeno pokračování v řízení a nyní běží námitková lhůta.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost je přípustná, má požadované formální náležitosti, je včasná a podána osobou k tomu oprávněnou. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Kasační stížnost je **důvodná**.

[7] Stěžovatelka nesouhlasí s krajským soudem, že z důvodu přerušení řízení usnesením ze dne 30. 9. 2022 neběžela lhůta pro vydání rozhodnutí ve společném územním a stavebním řízení. Tvrdí, že k přerušení došlo až poté, co již marně uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí. Z judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudek č. j. 5 Ans 4/2012 - 20) přitom podle stěžovatelky plyne, že takové přerušení již nemá vliv na běh lhůty.

[8] Nejvyšší správní soud v odkazovaném rozsudku uvedl, že „[v] případě přerušení řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu se pořádková lhůta pro vydání rozhodnutí správního orgánu staví v souladu s § 65 odst. 1 správního řádu nikoli až ode dne přerušení řízení či ode dne oznámení výzvy podle § 45 odst. 2 správního řádu k odstranění vad žádosti, která má být ostatně vydána současně s usnesením o přerušování řízení, ale zpětně již ode dne, kdy správnímu orgánu došla daná žádost trpící příslušnými vadami, tedy vlastně od počátku řízení (shodný názor viz Vedral, J.: Správní řád. Komentář. II. aktualizované a rozšířené vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012, s. 587), a její běh poté pokračuje (v daném případě de facto začíná) až patnáctým dnem ode dne skončení přerušení řízení.“

[9] Kasační soud dodal, že k tomu, aby se tak stalo, je ovšem třeba, aby „tato lhůta pro vydání rozhodnutí byla v době přerušení řízení stále zachována, tedy aby nedošlo před přerušování řízení k jejímu marnému uplynutí. (...) I přerušení lhůty ovšem může nastat

pokračování

pouze za jejího běhu, a nikoliv až po jejím skončení. Pokud správní orgán, tak jako žalovaný v předmětné věci, oznámí účastníkům řízení usnesení o přerušení řízení spojené s výzvou k odstranění vad žádosti až po té, kdy došlo k uplynutí lhůty pro jeho rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 3 správního řádu, nemůže mít takové přerušení řízení účinky předvídané v § 65 odst. 1 správního řádu. Jednou uplynulá lhůta se nemůže ani na základě § 65 odst. 1 správního řádu „obnovit“, jak by snad vyplývalo z argumentace stěžovatelky.“ (zvýraznění doplněno)

[10] Z judikatury Nejvyššího správního soudu (vedle citovaného rozsudku viz také např. rozsudky ze dne 24. 5. 2017, č. j. 1 Azs 270/2016 - 32, ze dne 22. 7. 2020, č. j. 1 Azs 200/2020 - 31, či ze dne 30. 5. 2022, č. j. 4 As 31/2022 - 43) tedy plyne, že pokud je správní řízení přerušeno až poté, kdy lhůta pro vydání rozhodnutí správního orgánu již uplynula, nemá toto následné přerušení za následek obnovení lhůty pro rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 věta poslední správního řádu.

[11] Pro projednáváný případ to znamená následující. Společné územní a stavební řízení bylo zahájeno dnem podání žádosti o vydání společného povolení, tj. dnem 15. 1. 2021. Usnesením ze dne 11. 2. 2021 bylo řízení přerušeno „do doby odstranění nedostatků podané žádosti – nejpozději do 12. 4. 2021“ a jak již kasační soud uvedl, dne 28. 6. 2021 oznámil stavební úřad všem účastníkům řízení jeho zahájení. Ve správním spise je pak založeno „oznámení pokračování společného územního a stavebního řízení“ ze dne 8. 3. 2022 a usnesení ze dne 30. 9. 2022 o přerušení řízení nejpozději do 30. 11. 2022.

[12] Lhůta pro vydání rozhodnutí v tomto řízení je upravena v § 94p odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), podle kterého *v jednoduchých věcech, zejména lze-li rozhodnout na základě dokladů předložených stavebníkem, rozhodne stavební úřad bez zbytečného odkladu, nejdéle však ve lhůtě do 60 dnů ode dne zahájení řízení; ve zvlášť složitých případech stavební úřad rozhodne nejdéle ve lhůtě do 90 dnů.*

[13] Je tedy zřejmé, že i za situace, kdy by byl projednáváný případ považován za zvlášť složitý, by v době přerušení řízení usnesením ze dne 30. 9. 2022, na které odkazuje krajský soud, dávno došlo k uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí. Pokud se krajský soud domníval, že k uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí nedošlo, bylo jeho úkolem vysvětlit, na základě jakých skutečností dospěl k takovému závěru (např. odkázat na jiná, dřívější přerušení řízení a vyhodnotit jejich vliv na dodržení lhůty k vydání rozhodnutí). Žádnou takovou argumentaci však krajský soud nepředestřel a ze správního spisu ostatně ani žádá taková skutečnost neplyne (navzdory „oznámení pokračování společného územního a stavebního řízení“ ze dne 8. 3. 2022, které se na první pohled může jevit tak, že teprve jím došlo k „odpřerušení“ řízení, ve skutečnosti správní orgán pokračoval v řízení v okamžiku odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno, tedy dne 16. 6. 2021, kdy žadatel odstranil vytýkané nedostatky žádosti).

[14] Krajský soud tedy pochybil, neboť s odkazem na § 65 odst. 1 správního řádu dospěl k závěru, že žalovaný není nečinný, aniž by zkoumal, zda lhůta pro vydání rozhodnutí podle § 94p odst. 3 stavebního zákona již neuplynula před přerušením řízení. Bylo přitom povinností krajského soudu tuto otázku posoudit, neboť bez jejího zodpovězení nemohl stanovit, zda je žalovaný nečinný či nikoli.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] S ohledem na výše uvedené posoudil Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako důvodnou, rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V něm bude vázán shora vysloveným právním názorem (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[16] Krajský soud v souladu s § 110 odst. 3 s. ř. s. v dalším řízení rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. března 2023

JUDr. Ivo Pospíšil
předseda senátu

OPRAVNÉ USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl předsdou senátu JUDr. Ivo Pospíšilem v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, zastoupena Mgr. Janem Bučkem, advokátem se sídlem Vítězslava Nezvala 604, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí**, se sídlem Náměstí 3, Frýdlant nad Ostravicí, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 11. 2022, č. j. 22 A 57/2022-31,

t a k t o :

- I. Návětí rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2023, č. j. 1 As 4/2023 - 25, **se opravuje** tak, že nesprávně uvedené číslo jednací rozsudku Krajského soudu v Ostravě se nahrazuje správným číslem jednacím 22 A 57/2022 - 31.
- II. Výrok rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2023, č. j. 1 As 4/2023 - 25, **se opravuje** tak, že správně zní: „Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 11. 2022, č. j. 22 A 57/2022 - 31, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.“

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem ze dne 3. 3. 2023, č. j. 1 As 4/2023 - 25, rozhodl Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti žalobkyně tak, že zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě a vrátil věc tomuto soudu k dalšímu řízení. Následně kasační soud zjistil zjevnou chybu v návěti a výroku písemného vyhotovení rozsudku, spočívající v překlepu v čísle jednacím napadeného a zrušeného rozsudku krajského soudu. Namísto č. j. 22 A 57/2020 - 31 mělo být v záhlaví i výroku rozsudku uvedeno č. j. 22 A 57/2022 - 31.

[2] Podle § 54 odst. 4 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), opraví předseda senátu v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zřejmé nesprávnosti.

[3] V souladu s citovaným ustanovením ve spojení s § 120 s. ř. s. předseda senátu tímto usnesením opravil zřejmou nesprávnost v záhlaví a výroku rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 21. března 2023

JUDr. Ivo Pospíšil
předseda senátu

